

Právo a česť podľa islamu? Prípád znásilnenia 10 ročnej Brešny z Afganistanu

- CZ24 News | 1. ledna 2020

AFGANISTAN: Tak ako veľa afganských detí jej veku, aj Brešna chodila na vyučovanie Koránu do miestnej mešity, konkrétne v dedine Alti Gumbad, pri meste Kunduz, v uzbeckej oblasti. Po vyučovaní 1.5.2014 ju mulláh (islamský duchovný) menom Muhamed Amin požiadal, aby ostala po škole a aby pozametala dlážku mešity, keď ostatné deti už odišli.

Keď odmietla a utiekla, naháňal ju, dobehol a odtiahol ju späť do mešity. Vzal ju k najsvätejšej časti mešity, mihrábu (výklenku smerujúceho k Mekke, kde by inak stál imám a viedol modlitby zhromaždených), potom si rozviazal biely turban, náboženský odev symbolizujúci jeho cirkevnú funkciu, a zviazal ju ním. Znásilnenie bolo také brutálne, že spôsobilo rektovaginálnu fistulu – pretrhnutie steny medzi konečníkom a pošvou.

Mulláha zatkli a čoskoro sa priznal – svojským spôsobom. Obhajoval sa klasicky, že sex bol dobrovoľný. Že dievča oň žiadalo, a dokonca sa jej páčil. Že si myslel, že má 12 rokov, nie desať. Tento vek neskôr mulláhovia nafúkli ešte o pár rokov vyššie v snahe ospravedlniť, čo ich kolega duchovný urobil.

Bol to prípad zvráteného zločinu, aký by sa mohol stať v ktorejkoľvek krajine. No tento obsahuje množstvo prvkov z islamských zvykov alebo kultúry (panujúcej minimálne v Afganistane), ktoré mu pridávajú oveľa väčší význam.

Afganka – Doktorka Sarwariová, z afganskej mimovládnej organizácie WAW (Women for Afghan Women) založenej a finančne podporovanej zlými Američanmi..., ktorá sa v prípade angažovala, šla do nemocnice deň po znásilnení, a keď vošla do izby dievčaťa, našla matku kľáčať pri posteli svojej dcéry a obe plakali. Potom matka povedala: „Dcéra moja, nech ťa teraz chráni prach a zem, urobíme ti lôžko z prachu a zeme, pošleme ťa na cintorín, kde budeš v bezpečí.“ Matka povedala Sarwariovej, že nemajú inú možnosť, že manžel je pod priveľkým tlakom ostatných dedičanov a musí vymazať ich obecnú hanbu a zabiť dievča.

V ten istý deň prišla do nemocnice Nadera Gejahová zo ženského ministerstva (založeného taktiež vďaka zlým Američanom..., bez ktorých, resp. bez ich nemalých finančných injekcií pre Afganistan, by sa silne utlačovaných žien nemal kto ani len zastať) a videla, ako vonku čaká dav rozzúrených mužov vrátane otca dievčaťa, dvoch bratov a dvoch strýkov. V nemocnici nadabila na tetu dievčaťa a teta jej čoskoro potvrdila pôvodné podozrenie: tetu vyslali muži, aby dievča, aj napriek jej stavu, vyviedla z nemocnice: „Všetci sú sústredení na pomstu, chcú zabiť nie len mulláha, ale aj dievča. Majú v pláne zabiť ju, len čo ju dostanú z nemocnice, a jej telo hodiť do rieky.“

Gejahová novinárovi vysvetľovala: „Oni si myslia, že môžu zmyť svoju hanbu jej krvou – tým, že ju zabijú. V hre je ich česť. Sú presvedčení, že privodila hanbu svojej rodine, a len keď ju zabijú, môžu sa tej hanby zbaviť.“ Podľa jej slov, jej vlastná matka v nemocnici povedala: Zaškrťme ju v nemocnici a povedzme, že umrela tam.“

Poznámka:

Vraždy zo cti nie sú priamo zahrnuté v doktríne šaría. Ale podľa nej muž zjavne vládne žene (manželke, sestre, nevydanej dcére) a teda jeho status v spoločnosti závisí od toho, ako sa jeho ženy správajú. Ghira je posvätná žiarlivosť. Dokonca aj Alah má ghiru. Ghira je rovnako sebaúcta a je základom pre vraždy zo cti. Násile moslima v mene ghiri je čistý islam. V hadíse: Buchárí 8, 82, 829, a v Buchárí 9, 93, 512, sa vyhrážka muža, že zabije muža, ktorého by videl so svojou ženou, neodsudzuje, ale podporuje. Preto väčšina vražd zo cti sa vykonáva práve v islamských spoločnostiach. A keďže šaría nepozná znásilnenie, len cudzoložstvo, nie je divu, že znásilnenie ženy sa nemá na základe čoho v islamskom práve trestať.

Neexistuje k tomu právny základ. Žena znásilnená nie manželom (znásilnenie v manželstve je v plnom súlade so šariou) sa tak automaticky stáva vinnou, rovnako vinnou ako násilník a to dokonca aj keď ide o maloleté dievčatá, ako to bolo aj v prípade Brešny, ak by sa prípad posudzoval podľa šarie. Preto tá snaha rodiny zabiť svoju znásilnenú dcéru; jednak kvôli ghire a jednak kvôli tomu, že islamské právo nerozlišuje medzi cudzoložstvom a znásilnením. Žena je jednoducho podradný tvor, tovar, vec: Napr. šaria m5.1: Žena je povinná okamžite umožniť manželovi vykonať na nej pohlavný styk, keď: a) ju o to požiada, b) sú doma, c) a žena to fyzicky vydrží.

Pred tým, než sa prípad dostal do Kábulu (a aj to iba zásluhou organizácie WAW, ktorej sa podarilo prípad medializovať za hranicami), okresný sudca Muhamed Jakúb dal za pravdu duchovnému. Povedal: „Ako súd sa nikdy nebudeme snažiť brániť zločinca bez ohľadu na to, kým je, ale treba povedať pravdu a chýry treba postaviť do správneho svetla a vyvrátiť ich.“ Ďalej povedal: „To dievča už pred tým malo pletky s nejakým imámom. Tento prípad by sa nemal brať ako znásilnenie, ale ako cudzoložstvo. Dôvod, prečo podľa neho skupiny obhajujúce práva žien tvrdili, že dievča má 10 rokov (tento vek neskôr potvrdil aj súdny znalec aj súd v Kábule, pričom dievča malo 120 cm a vážilo 25 kg) a že ju duchovný znásilnil, bol ten, že chceli očierniť duchovného a rovnako aj jeho cirkev.“ Sudca nebral do úvahy ani len to, že je ťažké predstaviť si dobrovoľný sex, ktorý by mal takéto vážne zranenia.

Pri tomto je dozaista zaujímavé, že afgansky trestný zákonník nepozná trestný čin znásilnenia. V tomto zjavne vychádza zo šarie, teda z islamského práva. Znásilnenie rieši iba zákon na ochranu žien, ktorý sa po veľmi veľkom odpore v krajine, napokon podarilo presadiť; a opäť len vďaka zlým Američanom... Samozrejme, druhá vec je „vymožiteľnosť“ tohto zákona. Bežne sa totiž v krajine súdi podľa šarie.

Vyššie spomína doktorka Sarwariová, ktorá sa s týmto rozsudkom nezmierila, novinárom ukázala telefón plný esemesiek vyhrážajúcich sa jej smrťou od veliteľa arbakaiov – Afganskej miestnej polície (ALP) (niečo ako milície).

Medzi tým dievča prepustili z nemocnice a vďaka WAW sa nedostala do rúk rodičov, ale do ženského útulku (taktiež založeného Američanmi). Na to veliteľ arbakaiov – Nezam, prišiel so všetkými staršinami dediny, v ktorej sa prípad stal, za guvernérom a povedal mu, že ak útulok neprepustí dievča rodičom, napadnú túto americkú inštitúciu.

Guverénér, v snahe udržať mier v komunite, podporil ich požiadavku a potom sa podvolili aj prokuratúra a polícia, ktoré pôvodne boli striktne proti tomu, lebo vedeli čo sa dievčaťu v takom prípade skôr alebo neskôr stane. Jediné čo spravili je, že rodinu donútili dať svoje obchodíky ako zálohu pre prípad, že sa dievčine niečo stane.

Doktorka Sarwariová sa však nevzdávala a podarilo sa jej dostať na súd do Kábulu a aspoň oddialiť návrat dievčaťa k rodine. Na to za ňou prišiel otec dievčaťa a povedal jej, že pred útulkom si postaví stan a v ňom bude bývať. Povedal, že dedinčania prenasledujú celú jeho rodinu a jeho, ako aj jeho ženu a syna chcú zabiť, lebo jeho rodina privodila hanbu na celú rodinu.

Medzitým rodina uzavrela s duchovným, ktorý znásilnil ich dcéru, dohodu, že stiahnu proti nemu žaloby, ak si on ich dcéru (ktorú znásilnil) vezme za ženu a svoju 13 ročnú neter v rámci baadu (v podstate ide o obchod s nevestami) ponúkne niektorému z mužov z Brešninej rodiny. Inými slovami, nevinné 13 ročné dievča, ako aj sama obeť, nakoniec zaplatia za mulláhov zločin.

Vzhľadom k tomu, že znásilnenie, na rozdiel od cudzoložstva, nie je trestným činom, obeť znásilnenia sú často krátko obeťami dvojnásobne, lebo po znásilnení sú obvinené z cudzoložstva, alebo sú nútené vydať sa za svojich násilníkov, píše sa v správe Misie OSN o uplatňovaní EWAV (zákona na ochranu žien) v Afganistane. Takéto praktiky sa vyskytujú denne vo všetkých kútoch Afganistanu. Kábulský sudca napokon odmietol súdiť duchovného podľa práva šaria a odsúdil duchovného podľa zákona na ochranu žien udeliac mu trest odňatia slobody na 20 rokov (maximálne možný trest podľa daného zákona). Dievča, ktoré bolo na svoj vek rozumovo dosť vyspelé, ktoré na súde v postate nepripustil k slovu nie len sudca, ale ani prokurátor, po vynesení rozsudku vyhlásilo, že nie je spokojná s rozsudkom. Povedala, že násilník uvrhol jej otca a jej rodinu do hanby a žiada trest smrti. Samozrejme, odškodnie nedostala žiadne. Ani od páchatela, ani od štátu.

Na prvý pohľad dostal mulláh na afganské pomery nie nízky trest a zdalo by sa, že spravodlivosti sa dostalo zadosť. Realita je však taká, že v Afganistane by nikoho neprekvapilo, keby mulláha v tichosti po istom čase, akonáhle vlna rozhorčenia klesne, omilostili, alebo prepustili za dobré správanie, ako sa to v takýchto prípadoch stáva bežne. Totižto do očí bijúca silná podradnosť ženského pohlavia je zakorenená nielen v islame, ale aj minimálne v tejto moslimskej krajine. Pozrite si napr. video, prípad podľa skutočnej udalosti „Jak zabít ženu v Kábulu“, aké tresty dostali vrahovia nevinnej ženy, ktorá bola na ulici krivo obvinená zo spálenia Koránu špiritistkou, ktorú si pred tým žena dovolila za niečo napomenúť. Následne nastala veľká dlhá verejná brutálna poprava ženy pod „dohľadom“ policajtov, ktorí sa len nečinne prizerali, a ktorí takisto z toho vyviazli viac menej v pohode.

Po súde si rodina Brešny mohla odvieť dievča domov. Kráčala za svojim otcom a strýkom asi 6 metrov a oni ešte vždy, ako aj počas celého súdu, na ňu ani len nepozreli a to ani vtedy, keď obžalovaný opakoval svoju nechutnú obranu a ona plakala lebo sa nemohla proti tomu ani len ozvať. V novembri 2014 vyslala nemecká ambasáda tajne svojho zástupcu do Kaduzu, aby rodine ponúkol, že Brešne umožnia študovať v afganskej súkromnej škole, že zaplatia všetky výdavky. Otec ich odmietol.

8. decembra 2014 si poradca nového afganského prezidenta Ašrafa Ghaního predvolal Doktorku Sarwariovú z WAW do prezidentského paláca. Šla tam s očakávaním, že ju povzbudí a podporí ju v jej úsilí ochrániť dievča. Povedala mu, že život dievčaťa je stále ohrozený, aj keď doteraz sa jej ešte nič nestalo. Poradca Muhammadi ale pred ňu vysypal 140 listov od ľudsko-právnych organizácií z celého sveta, ktoré sa týkajú tejto záležitosti. Obvinil ju, že je to jej dielo! Zároveň jej oznámil, že prezident jej prikazuje, aby odstúpila z funkcie ženského útulku, a že vláda jej nájde pozíciu na ženskom ministerstve v inej oblasti Afganistanu. Čo na tom, že WAW, ako charitatívna organizácia nepatrí pod vládu. Povedal jej, že ak ponuku neprijme, doporučuje jej, nech radšej nepracuje a zostane doma. V roku 2015 Brešninu dedinu ovládol Taliban. O jej osude, aspoň z dostupných informácií, nie je nič známe.